

Δραστηριότητες για τον μήνα Απρίλη

Ημερομηνία	Τάξη	Δραστηριότητα
2/4/24	Όλες οι τάξεις	Θέατρο Ομοσπονδίας Συνδέσμων Γονέων «Η κυρά της Λαπήθου»
3/4/24	Ε΄	Αρχαιολογικό Πάρκο Κάτω Πάφου
5/4/24	Β΄	Περίπατος στο πάρκο και φιλιαναγνωσία
9/4/24	Δ΄, Ε΄, Στ	Ενημέρωση των μαθητών και παρουσίαση για τα πτηνά της Κύπρου
10/4/24	Α΄	Συνδιδασκαλία και θεατρικό παιχνίδι με τους μαθητές της Α΄τάξης του Β΄ Δημοτικού Πάφου – Δημήτρειον
12/4/24	Γ΄, Δ΄	Βάσα Κουιλάνιου Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα Μουσειακής Αγωγής «Το σχολείο της Βάσας θυμάται...»
12/4/24	Στ΄	Επίσκεψη στο Νικολαΐδιο Γυμνάσιο στα πλαίσια της Ομαλής Μετάβασης
16/4/24	Στ΄	Διάλεξη για ανανεώσιμες πηγές ενέργειας
22/4/24	Όλες οι τάξεις	Μέρα Αιμοδοσίας (Δραστηριότητες ενημέρωσης για τα παιδιά και θα δοθεί ανακοίνωση για όσους ενήλικες επιθυμούν να συμμετέχουν στην αιμοδοσία)
24/4/24	Όλες οι τάξεις	Εκκλησιασμός
26/4/24	Όλες οι τάξεις	Πασχαλινές δραστηριότητες και παιχνίδια. Λαχεία και Πασχαλινή κλήρωση, καθώς και δωράκι για όλα τα παιδιά από τον Σύνδεσμο Γονέων.

Α΄ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΠΑΦΟΥ ΝΕΟΦΥΤΕΙΟ

Νεόφυτου Νικολαΐδη 6, Τ.Τ. 8011, Πάφος

Τηλ.: 26932235 Φαξ: 26910891

Email: dim-pafos1-paf@schools.ac.cy

Ιστοσελίδα: <https://dim-pafos1-paf.schools.ac.cy>

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ 8 Απρίλιος 2024

Αγαπητοί γονείς,

Με το Ενημερωτικό Δελτίο 8 σας ενημερώνουμε για τις δράσεις και δραστηριότητες του σχολείου μας τον μήνα Απρίλη.

Αργίες: 1/4/24 (Εθνική γιορτή 1^{ης} Απριλίου, 1955)

29/4/24-10/5/24 (Διακοπές του Πάσχα)

Ένα αναίμακτο Πάσχα (διασκευή)

Γεννήθηκα και πέρασα τα παιδικά μου χρόνια σ' ένα μικρό ορεινό χωριό. Φτωχό ήταν το χωριό μου, φτωχοί κι εμείς, αλλά τότε ποιος τα λογάριζε αυτά. Παίζαμε απ' το πρωί ως το βράδυ στην εξοχή, πηγαίναμε στο δάσος, ανεβαίναμε στα δέντρα κι αυτό ήταν όλο. Στο μικρό μας στάβλο δίπλα στην αυλή, εκτός απ' το γάιδαρό μας, είχαμε δυο κατσίκες και μια προβατίνα.

Η μια μας η κατσικούλα, η πιο μικρή, η πιο όμορφη, ύστερα από μια κλοτσιά που της έδωσε ο γάιδαρος, γέννησε πρόωρα δυο μικροσκοπικά κατσικάκια. Το ένα απ' αυτά δεν άντεξε και την άλλη μέρα το βρήκαμε δίπλα της νεκρό. Και σαν να μην έφτανε αυτό, σε μερικές μέρες χάσαμε και την ίδια. Ήταν από τη λύπη της, ήταν από αρρώστια, ποιος ξέρει... Μια φορά εγώ ήμουν απαρηγόρητος.

Δεν μπορούσα να ξεχάσω την κατσικούλα, μα ακόμα πιο πολύ λυπόμουν το μικρό ορφανό, που τη γύρευε γυρνώντας το κεφάλι του παντού και βελάζοντας παραπονεμένα. Το χάιδευα, του μιλούσα και κάθε λίγο του πήγαινα το γάλα του με το μπιμπερό αλλά τίποτα. Με το ζόρι του άνοιγα το στόμα και του έχυνα κάθε φορά λίγες σταγόνες. Σαν γέννησε κι η δεύτερή μας κατσίκα κι έβλεπα το δικό της να χοροπηδά χαρούμενο κοντά της, τότε λυπόμουν το άλλο το άμοιρο ακόμη περισσότερο. Όμως, μαζί με το καινούριο κατσικάκι μου γεννήθηκε και μια ελπίδα. Αν έβαζα και το άλλο κοντά της; Είχε τόσο γάλα που έφθανε και περίσσευε και για τα δυο. Αλλά εκείνο καθόταν πάντα εκεί, δειλό κι αναποφάσιστο. Όσο για την ίδια, καταλαβαίνοντας φαίνεται τι της ζητούσε, δεν άργησε να του δώσει την απάντησή της. Με μια σπρωξιά το 'διωξε μακριά της με απονιά.

Πλησίαζε το Πάσχα κι ο πατέρας μου έλεγε πως θα δίναμε την προβατίνα μας στο χασάπη και θα παίρναμε σ' αντάλλαγμα κάμποσο τρυφερό κρέας. Είχε καιρό που 'χε γεννήσει ένα θηλυκό κι έλεγε πως θα κρατούσε στη θέση της το καινούριο αρνάκι. Η μάνα είχε γεράσει πια, το γάλα της είχε λιγοστέψει και δεν είχαμε συμφέρον να την ταΐζουμε. Εμένα όλ' αυτά μου φαίνονταν σκληρά, αλλά ήταν οι γονείς μου φυσικά που αποφάσιζαν. Ένα πρωινό δε βρήκα στο συνηθισμένο το μέρος το κατσικάκι. Έψαξα το στάβλο βήμα με βήμα. Το γύρεψα ακόμη κι απ' έξω σ' όλη την αυλή, ρώτησα και τους γείτονες μην το είχαν δει αλλά τίποτα.

Είχε γίνει άφαντο. Τότε ο πατέρας μου πήρε το κλεφτοφάναρο και κατεβήκαμε στο στάβλο. Με τι λόγια να σας περιγράψω τι αντικρίσαμε εκεί σε λίγο... Την προβατίνα μας μισοκρυμμένη πίσω από ένα μικρό σωρό άχυρα και το μονάχο κατσικάκι κολλημένο πάνω της να κοιμάται ζεστά και μακάρια. Την ίδια στιγμή το μικρό ξύπνησε απ' το θόρυβο και σηκώνοντας το κεφαλάκι του έδωσε της θετής του μάνας δυο τρεις απανωτές κουτουλιές και εκείνη άρχισε να το ταΐζει.

Αναρωτιόμουν πώς τάχα να 'γινε, ποιο από τα δυο ζώα να πρωτοπλησίασε το άλλο... Δεν κατάφερα να μάθω. Στο κάτω-κάτω δεν είχε και ιδιαίτερη σημασία. Ύστερα απ' αυτή την τόσο παράξενη και συγκινητική υιοθεσία το Πάσχα που ήρθε πέρασε αναίμακτο για την αυλή μας. Όσο για τη θετή μάνα, έζησε κοντά μας με ξεχωριστή φροντίδα τον καιρό που της έμελλε να ζήσει κι ας μη μας έδινε άλλα αρνιά και γάλα πια.

Κυριάκος Λεράκης. Από το βιβλίο Η γλώσσα μου για την Ε' Δημοτικού, Τέταρτο μέρος, ΟΕΔΒ, Αθήνα σσ. 50-51 Το δασοπούλι, Δωρικός, Αθήνα 1982

*Οι μαθητές και το προσωπικό του
Α' Δημοτικού Σχολείου Πάφου – Νεοφύτειο
σας εύχονται ολόψυχα:*

*Καλή Ανάσταση
και Καλό Πάσχα*

